

L'EXPLORADOR REPRIMIT ÉS MÉS QUE HOMOFÒBIA

JAUME FUNES
Psicòleg i educador

Les darreres setmanes una agressió jove a dos joves homosexuals, en temps d'oci nocturn, ha ocupat una part, sortosament significativa, dels mitjans de comunicació i de les respostes socials i polítiques. Passades les primeres reaccions hem conegut algunes dimensions humanes de la persona agressora. No només la carta que una germana va enviar a les víctimes, sinó la desesperada missiva que la seva mare havia adreçat a un diari feia tres mesos. Una carta –escassament difosa– en què, refugiant la seva desesperació en la música de John Lennon, “imaginava” una realitat diferent. Imaginava un fill ajudant a construir una altra història personal, ajudant a descobrir que la violència no era una forma vàlida de relació.

La lluita contra l'homofòbia sempre serà poca i els esforços que dediquem a educar els adolescents en l'ètica de la diversitat són escassos. Però, davant un fet com aquest, ¿és només aquesta la qüestió que ens ha de preocupar? Amb la poca cosa que sé del succés i les moltes coses que recordo de treballar en vi-

olències similars, he de dir que seria una enorme simplificació. Deixaríem de banda bona part de les necessàries preocupacions educatives i socials.

La història del jove agressor ens recorda les adolescències explosives de qui ha tingut una vida infantil difícil. Unes adolescències que no troben els recursos, les formes, els professionals adequats per ajudar els que les viuen a contenir els seus descontrols, les seves ràbies (la mare descriu impotent com tan sols li oferien la presó). Molt probablement no estem davant de cap agressió ideològica, sinó de la violència contra qui s'estima de qui no pot sentir-se estimable. En tot cas, ens obliga a preguntar-nos com es construeixen en les vides joves els enemics joves, contra qui es poden sentir segurs i en quina mesura les ideologies ho faciliten. Tampoc podem oblidar els dinamismes de convivència. La ciutat on ha passat no pot deixar de banda una mínima reflexió so-

bre com són les relacions entre els seus grups joves. No fa tant de les greus confrontacions disfressades de música (Oi! contra ska), no deixen d'existir bronques contra l'estranger, deuen seguir les tensions de barri. A vegades, sense el codi penal, la porta de la disco ens facilita una bona foto de l'estat de la convivència jove en el territori.*

Els esforços
que dediquem
a educar
els adolescents
en l'ètica
de la
diversitat
són escassos

TNC

TEATRE NACIONAL DE CATALUNYA

Generalitat de Catalunya

#TNCJetothom
2016 — 17

ZQUIZAMÍ
de Cia. Roberto G. Alonso

Un espectacle vitalista en què les joguines abandonades cobren vida

18/03/17 — 09/04/17
#zaquizamí
+4 anys

Direcció i coreografia:
Roberto G. Alonso

Damm Fundació

Obra Social "la Caixa"

Sabadell Fundació

ACS